

علی لاریجانی و بازی مرگ و زندگی

عبدالجواد موسوی

شاعر و روزنامه‌نگار

علی لاریجانی که روزگاری نه‌چنان دور، ریاست‌آورا بر صدوسیما، ننگ مای خواندند امروزه به یکی از معتدل‌ترین و وزین‌ترین سیاستمداران ما تبدیل شده. تا جایی که عده‌ای انتصاب او را بر دبیری شورای عالی امنیت ملی، نشانه تغییرات جدی در حکمرانی کشور می‌دانند و صراحتاً می‌گویند که این انتصاب یعنی پایان دوران تندروهای خودارزشی‌پندار در کشور. از آن روزگاری که علی لاریجانی حامی تمام‌قدرنامه «هویت» در سازمان صدوسیما بود تا به امروز چه‌ها گذشته است؟ آیا علی لاریجانی حقیقتاً با برنامه «چراغ» و «کنفرانس برلین» و پخش سرود «آمریکا آمریکا مرگ به نیرنگ تو»، آن هم بلافاصله بعد از بازی تیم ملی فوتبال ایران و آمریکا در جام جهانی، فاصله گرفته است؟ می‌توان از ایرج‌میرزا مثال آورد و گفت:

سیاست‌پیشه مردم حقه‌بازند

نه مانند من و تو پاک‌بازند

به ره تغییر شکلی مستعدند

گهی مشروطه گاهی مستبدند

و خیال خود را راحت کرد. مخاطب عصبانی از وضع موجود هم از این حرف‌ها خوشش می‌آید، اما اهل انصاف می‌دانند که سیاست‌ساختی است پیچیده‌تر از این حرف‌ها. البته که سخن ایرج‌میرزا خالی از حقیقت نیست و چه‌بسیارند کاسب‌کارانی که در هیئت‌اهل سیاست هیچ هنری جز همین تغییر شکل دادن‌ها ندارند؛ اما انصاف این است که کم‌نموده‌اند سیاستمدارانی که به اقتضای جوانی و خامی راه دیگرگونه رفته‌اند و در میانسالی و کهنسالی منجی ملتی و کشوری شده‌اند. لاریجانی در مقام ریاست‌مجلس البته با لاریجانی رئیس صدوسیما تفاوت‌های بسیار داشت و هر چه پیش‌تر رفت، این تفاوت‌ها بیشتر رخ نمود اما بزرگ‌ترین لطف را در حق او کسانی انجام دادند که او را دوبار دصلاحیت کردند. این دصلاحیت‌ها سبب شد تا لاریجانی نه‌تنها به سیاست، نتایج و توابع آن عمیق‌تر بیاندیشد بلکه در شیوه حکمرانی به‌جد تأمل کند و حتی کتابی در این باره بنویسد. لاریجانی در این کتاب نشان می‌دهد که حامیت برای او صرفاً رسیدن به یک مقام سیاسی نیست و دغدغه‌های او چیزی فراتر از دعوای روزمره اهل سیاست است. حالا لاریجانی بار دیگر به عرصه سیاست بازگشته است. با کوله‌باری از تجربه‌های عجیب و دشوار. مردی که روزگاری روشنفکران این مرز و بوم را مزاحمانی بر سر راه آرمان‌های انقلاب و نظام می‌دانست حالا خود متهم به روشنفکری است و فلسفه‌دانی‌اش برای حمایت تندرو نوعی ویژگی منفی تلقی می‌شود. تندروها از آمدن‌اش بسیار عصبانی‌اند و جماعت اعتدالیون و اصلاح‌طلب به آمدنش امید بسیار بسته‌اند. همین فضای دوقطبی قطعاً کار را برای او دشوارتر از پیش خواهد کرد. قرار نیست با انتصاب یک نفر در مقام دبیری شورای عالی امنیت ملی، اتفاق محیر‌العقولی رخ دهد و یک‌شبه بساط تندروها و خودارزشی‌پندارها جمع شود اما همین بیم و امیدها نشان از انسداد و فروبستگی عجیبی در ساخت سیاست‌ورزی کشور دارد. اگر ما در یک موقعیت معقول و معمول قرار داشتیم، این انتصاب می‌توانست یک اتفاق عادی باشد یا فووش تلاشی برای برقراری تعادل و توازن میان قوای سیاسی. اینکه تندروها این‌طور به تکلیف افتاده‌اند و آمدن لاریجانی را تأثیر خاصی بر حیات سیاسی خود می‌پندارند و از آن طرف هم طیف وسیعی از جریانات سیاسی او را علامتی برای تجدیدحیات خود، یعنی اوضاع بدجوری قمر در عقرب است. بر تندروها حرجی نیست. آن‌ها تا همین جایش هم نباید می‌آمدند. خودشان هم خوب می‌دانند تا همین جایی هم که آمده‌اند، حق‌شان نیست. بنابراین می‌ترسند. از سایه خودشان هم می‌ترسند. وقتی چیزی را به ناحق در تصرف خود درمی‌آوری، شب و روز باید بترسی که مبادا صاحبان اصلی حق سرکله‌شان پیدا شود و آن حق غصب‌شده را از تو پس بگیرند. اما آن‌هایی که دل به علی لاریجانی بسته‌اند، باید حواس‌شان را جمع کنند که توقع بیش از اندازه از او نداشته باشند. او قرار نیست همانند «جان اسنو» در سریال «بازی تاج و تخت» به جنگ لشکر مردگان برود و یک‌تکه دمار از روزگار دشمنان انسان برآورد. سیاست، ساخت این پهلوان‌بازی‌ها نیست که اگر بود، ما خیلی زودتر از این‌ها از شر تندروها و دارو دسته‌ان‌ها خلاص می‌شدیم. در سیاست گاهی برای یک تصمیم اشتباه باید تاوان‌های سنگینی پرداخت. گاهی باید حساسی صبر کرد و دندان بر جگر فشرد تا روزنه‌ای از امید یافت شود بلکه بتوان راهی برای بروز شدن از آن اشتباه سهمگین تدارک دید. از بازگشت علی لاریجانی به شورای عالی امنیت ملی - که این روزها شاید یکی از مهم‌ترین مناصب عالی در کشور است - خوشحال باشیم اما این جایگاه را به مرگ و زندگی گره نزنیم. سیاست‌ورزی در این مرز پر گهر بازی‌های شگفتی در پیش دارد. بنشینیم و صبر پیش گیریم و تماشا کنیم.

۱۶ ساعت 24 HOURS

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیر مسئول: غلامحسین کرباسچی
• مشاوران: عباس عیدی و احمد زیدآبادی
• سردبیر: محمدجواد روح • معاون سردبیر: مهرداد خدیو • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

عکس: ایرنا

فرصتی برای غیرالمپیک‌ها

بررسی عملکرد قابل توجه کاروان ایران در مسابقات جهانی چنگدو چین

تماشاگر می‌شود و همین موضوع نشان می‌دهد که میزبانی در کشور چین، تصمیم بسیار صحیحی بوده است. کاروان ایران با مسابقات تیراندازی با کمان آغاز شد. جایی که گیسو بایبوردی، تنها کماندار اعزامی ایران، به مصاف حریف هندی رفت. تیرها شلیک شدند، امتیازها بالا و پایین شد، اما در نهایت نتیجه ۱۴۱ بر ۱۳۶ به سود حریف رقم خورد و بایبوردی از صعود به مرحله یک‌چهارم نهایی بازماند. اما این پایان داستان روز اول نبود. چندمتر آن طرف‌تر، در کاراته، سارا بهمنیار شگفتی‌ساز شد و توانست با عملکردی درخشان راهی فینال این رقابت‌ها در رشته خود شود. نخست برابر حریف کراسی با تساوی ۲-۲ کار را به پایان رساند اما با قانون «هانسکو» پیروز میدان شد. بعد، نماینده کانادا را با نتیجه ۳-۱۱ سد ایتالیایی گذشت. سومین دیدار، با اقتدار کامل با نتیجه ۳-۱۱ از سد ایتالیایی گذشت. با این اقتدار، راهی نیمه‌نهایی شد و آن‌جا هم بی‌وقفه چنگید تا به فینال برسد. فینالی که با نفس‌گیرترین امتیاز بدفع او تمام شد. مدال طلا، برق زد تا در همان روز اول، کاروان ایران با یک مدال طلا وارد جدول رده‌بندی شود. در بخش کاتا، فاطمه صادقی هم با دو برد ارزشمند برابر آمریکا و ایتالیا و یک شکست مقابل ژاپن، تا آستانه مدال پیش رفت اما در نهایت در رده چهارم ایستاد.

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

رشته‌های بسیاری هستند که با وجود محبوبیت، فرصت حضور در مسابقات بزرگ و معتبر المپیک را ندارند به‌همین دلیل هر چهار سال مسابقات جهانی رشته‌های غیرالمپیک به میزبانی یک کشور برگزار می‌شود تا ورزشکارانی که نمی‌توانند مدال المپیک را کسب کنند، در یک تورنمنت بزرگ و جهانی با رقبای خود به رقابت بپردازند. ایران طی دو دهه اخیر، مسابقات جهانی غیرالمپیک را جدی گرفته و ورزشکارانش را به این رقابت‌ها اعزام می‌کند. در این دوره اما جهش قابل‌توجهی از سوی وزارت ورزش رخ داده و آن اعزام قابل قبول زنان به این تورنمنت معتبر است تا فرصت رقابت بین‌المللی برای زنان ورزشکار ایران فراهم شود. از طرف دیگر کاروان ایران به‌اندازه چهار دوره قبلی، فقط طی دو روز اول این رقابت‌ها مدال‌آفرینی کردند که در این گزارش قصد داریم علاوه بر بررسی تاریخی این رقابت‌ها، نتایج کاروان ایران را نیز تحلیل کنیم.

▼ شکل‌گیری بازی‌های جهانی

بازی‌های جهانی که از روز گذشته آغاز شده، رقابت‌های قابل‌توجه و بسیار مهمی است که فرصتی را برای رشته‌های غیرالمپیک فراهم می‌کند تا ورزشکاران این رشته‌ها در قامت یک رقابت جهانی و بین‌المللی، کیفیت خود را به همگان نشان دهند. آغاز بازی‌های جهانی از ۴۴ سال پیش یعنی در سال ۱۹۸۱ زده شد که طی آن مشابه با مسابقات المپیک، هر چهار سال یکبار در یکی از کشورها برگزار می‌شود. بازی‌های جهانی ۲۰۲۵، دوازدهمین دوره این مسابقات است که قرار است از ۱۶ تا ۲۶ مردادماه به میزبانی چین و در شهر چنگدو برگزار شود. از مجموع ۱۱ دوره‌ای که از برگزاری بازی‌های جهانی می‌گذرد، ایران تاکنون در شش دوره این پیکارا حضور پیدا کرده است.

سال‌های ۱۹۹۳، ۱۹۹۷، ۲۰۰۱، ۲۰۰۹، ۲۰۱۳، ۲۰۱۷ و ۲۰۱۹ آمار دوره‌هایی است که کاروان ورزش کشورمان در بازی‌های جهانی شرکت داشته است. سهم ورزش ایران از شش دوره حضور در بازی‌های جهانی دو مدال طلا، ۹ نقره و چهار برنز بوده است. دوازدهمین دوره بازی‌های جهانی در شرایطی برگزار می‌شود که کاروان ایران در مقایسه با ادوار گذشته، با تعداد نفرت بیشتری به میدان خواهد رفت. به این صورت که ۳۰ سهمیه حضور در بخش مردان و زنان و در ۹ رشته کسب شده است، نکته در خور توجه بازی‌های جهانی چنگدو، حضور پررنگ بانوان کشورمان در این رویداد است که از مجموع ۳۰ سهمیه کاروان، ۲۰ مجوز ورودی را در ۷ رشته کسب کرده‌اند. این در حالی است که مردان موفق به کسب ۱۰ سهمیه در شش رشته شده‌اند. شایان ذکر است، سجاد باقریان (دوگانه) و مهدی مختاری (اسکواش) دو داور ایرانی هستند که به‌عنوان مدعو در بازی‌های جهانی چنگدو قضاوت خواهند کرد و در ترکیب این کاروان قرار دارند.

▼ حضور پررنگ زنان ایرانی

شهر چنگدو چین که میزبان دوازدهمین دوره این رقابت‌هاست، توانسته به خوبی از پس این میزبانی بر بیاید. یک افتتاحیه کم‌نظیر در حد مسابقات المپیک باعث شد تا توجه رسانه‌های دنیا به مسابقاتی جلب شود که غیرالمپیک هستند. سالن‌ها در تمام رشته‌ها مملو از

▲ شاهین بنی‌طالبی
دارنده مدال طلای ووشو بازی‌های چنگدو

▼ دومین طلا در روز نخست

روز اول اما با طلای بهمنیار به پایان نرسید و این روند مثبت ادامه داشت. در سالن ووشو، شاهین بنی‌طالبی نخستین اجرای خود در فرم «نن‌چوان» را با امتیاز ۹/۷۱۰ به پایان برد و سوم شد. در فرم «نن‌گوئن» او با ضربات بی‌وقفه حریف‌اش را از پای درآورد و به مدال خوش‌رنگ طلا رسید. دومین طلا در روز نخست، اتفاق کم‌نظیری است که طی ادوار گذشته اصلاً رخ نداده بود. در دوازدهمین دوره بازی‌های جهانی چنگدو چین، در روز دوم صالح ابادری کاراته‌کای کشورمان در بخش مبارزه پس از قبول شکست برابر نماینده اوکراین در مرحله نیمه‌نهایی، راهی رده‌بندی شد. ابادری در دیدار رده‌بندی برابر نماینده مصر یعنی طاهیا طارق محمود قرار گرفت و موفق شد با نتیجه شش بر چهار حریف خود را شکست دهد و به مدال برنز این رقابت‌ها دست پیدا کند. گفتنی است پیش از ابادری، سارا بهمنیار، دو روز گذشته موفق به کسب مدال طلای بازی‌های جهانی شده بود. در همان رشته، هلیا اسدی نیز در فرم «نن‌داتو» با امتیاز ۹/۶۵۳، چهارم شد و در دور حذفی با امتیاز ۱۹/۳۴۳ در نهایت به مقام پنجم رسید. روز اول کاروان ایران در چنگدو، با دو مدال طلا از بهمنیار در کاراته و بنی‌طالبی در ووشو به پایان رسید و در روز دوم نیز با کسب یک مدال برنز، کار را ادامه دادند.

نکته حائز اهمیت این است که در این دوره ۸۰ درصد ورزشکاران اعزامی از زنان ورزشکار هستند که می‌توان این موضوع را به فال نیک گرفت. از طرف دیگر سهم ورزش ایران از شش دوره حضور در بازی‌های جهانی دو مدال طلا، ۹ نقره و چهار برنز بوده است که در این دوره فقط در روز نخست، کاروان ایران موفق شد دو مدال طلا کسب کند و در روز دوم نیز به یک مدال برنز رسید. درواقع طی همین دو روز، کاروان ایران به‌اندازه شش دوره اخیر مدال طلا کسب کرده که به‌لحاظ آماری می‌توان چنین موضوعی را ستود. البته باید دید طی روزهای آتی همین سیر صعودی ادامه خواهد داشت یا خیر.

چهره

بازگشت ایسنایی قدیمی

بالاخره و با گذشت یک‌سال از فعالیت دولت پزشکیان، سرپرست جدیدی برای ایسنایی از رسانه‌های مهم دولتی منصوب شده است. روابط عمومی جهاد دانشگاهی در روز گذشته اعلام کرد که محمدعلی نادعلی‌زاده به‌عنوان سرپرست جدید خبرگزاری دانشجویان ایران منصوب شده است. نادعلی‌زاده، سرپرست جدید ایسناء، مدتی مدیریت موسسه مطبوعاتی جماران را هم داشته است. او همچنین سابقه مدیرعاملی ایسناء را نیز از تابستان ۱۳۸۴ تا اسفندماه ۱۳۸۵ دارد. البته پیش از این و در آبان‌ماه سال گذشته ابوالقاسم رئیسی، مدیرکل روابط عمومی جهاد دانشگاهی، با حفظ سمت به سرپرستی خبرگزاری ایسناء و عضو هیئت‌مدیره آن منصوب شده بود. حالا هم بعد از گذشت ۹ ماه، دومین سرپرست ایسناء در دولت چهاردهم منصوب شده است. از سوی دیگر، از آبان‌ماه سال ۱۴۰۲ و پس از مدیریت مهدی خیرجو، خبرگزاری ایسناء مدیرعامل نداشته و در این مدت با سرپرست، مدیریت شده است. در حکم علی منتظری، رئیس جهاد دانشگاهی آمده است که برای رسیدن به اهداف تعیین‌شده برای این رسانه، حرکت بر مدار برنامه برای روزآمد کردن ایسناء، به‌کارگیری امکانات و استفاده از همه ظرفیت‌های مرتبط با جهاد دانشگاهی و ایسناء موردتوجه قرار بگیرد.

کتابخانه

تاب‌آوری کنار «اوناء»

در «اونای آرام»، سرگذشت کهنه‌سربازی از جنگ بوسنی را می‌خوانید که بین هویت زخم‌خورده از جنگ و میل برگشت به زندگی آرام و شاعرانه‌اش دست‌وپنجه می‌زند. این رمان یک خودزندگی‌نامه در جنگ بوسنی است که قهرمان داستان در آن نسل‌کشی، پاک‌سازی قومی و سوبیتی سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۵ را روایت می‌کند. علاوه بر این، فاروک شهیچ صرفاً از روزهای تیره‌وتار بوسنی در سال‌های جنگ نگفته؛ بلکه «اونای آرام» سرشار از یاد، جادو و عشق به طبیعت هم هست. رمانی که خواننده را به سفری در ذهن شخصیت اصلی می‌برد. قهرمان داستان در تلاش است تا به‌مدد یادآوری کودکی‌ای که در کنار رود اونای محبوب‌اش گذشته، با هول و وحشت جنگ بوسنی کنار بیاید. فاروک شهیچ، با نثری ژرف و شاعرانه، سرگذشت مردی را روایت می‌کند که میان دو هویت سرگردان است؛ کهنه‌سربازی که بوی باروت و خون از جانش رخت نبرسته و شاعری که در ویرانه‌های جنگ هنوز در جست‌وجوی شعر است. «اونای آرام»، رمان ۱۹۲ صفحه‌ای فاروک شهیچ است که نشر برج آن را در سال ۱۴۰۴ با ترجمه پویامشهدی محمدرضا منتشر کرده است.

نام کتاب: اونای آرام

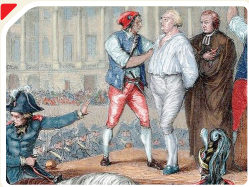
نویسنده:

فاروک شهیچ

نشر: برج

تاریخ

عزل لویی شانزدهم

پس از انقلاب فرانسه، موقعیت پادشاه فرانسه در خطر افتاد و فرار نافر جام او و خانواده‌اش در بیستم ژوئن ۱۷۹۲، تظاهراتی در پاریس آغاز شد. از اوایل ماه اوت آن سال، کمون‌ها یا انجمن‌های محلی که تحت نفوذ مخالفان سلطنت بودند، قطعنامه‌هایی مبنی بر تقاضای عزل لویی شانزدهم از سلطنت صادر کردند. روز دهم اوت نیز به‌عنوان ضرب‌الاجل برای اجرای درخواست تعیین شد. با وجود تردیدهای مجلس برای بررسی این موضوع، در همان روز مقرر، گروهی از انقلابیون مسلح به کاخ محل اقامت خانواده سلطنتی یورش بردند و پس از چند ساعت درگیری، آن را به اشغال خود درآوردند. مجلس قانون‌گذاری فرانسه نیز پس از این واقعه، به عزل لویی شانزدهم از مقام سلطنت رأی داد. در ادامه این روند، مجلس دیگری به‌نام کنوانسیون، حکم به عزل و اعدام لویی شانزدهم داد.